

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 05/2007

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 12.09.2008. године

Констатује се да су на главни претрес присутпили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић**
- **Опт. Илија Јуришић.**
- **Браниоци оптуженог адв. Ђорђе Дозет и адв. Стеван Протић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете сведоке позвати молим вас.

- **Вукојевић Зоран, Радић Слободан, Петровић Госпа и Благојевић Борка, присутни су и сведоци, констатује се да су присутни сви.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас да сачекате, бићете позвани.

Нису приступили сведоци Сарафијановић Милутин, за кога смо добили обавештење од Кантоналног суда у Тузли број 03 0 М Пом 000622 08 М Пом од 15.08.2008. године, да се налази на службеном путу у Србији, а да је доставницу о уручењу позива за рочиште пред овим судом потписала његова супруга Сарафијановић Мара, која је преузела обавезу да ће о примљеном позиву одмах обавестити сведока, али да сведок Сарафијановић Милутин на то рочиште није приступио.

Нису приступили сведоци Тодоровић Зоран и Тодоровић Озренко, доставнице о уручењу позива за рочиште пред овим судом потписали су њихови очеви Тодоровић Душан и Тодоровић Војислав и изјавили су да наведени сведоци сада живе у Суботици, с тим што је сведок Тодоровић Зоран тренутно на годишњем одмору у Грчкој. Такође су навели да ће своје синове о примљеним позивима обавестити, али они се нису јавили овом суду.

Нису приступили сведоци Симић Бранко и Трипуновић Видак за

које постоји обавест да нису обавештени о рочишту пред овим судом, а снаха сведока Симић Бранка изјавила је да он тренутно живу Забрђу, општина Угљевик и да га о рочишту не може обавести јер са њим није у добрим односима.

Док сведок Трипуновић Видак сада живи у Београду и само повремено долази кући.

Сведоци Сарафијановић Жељко, Пајкић Раде и Ћосић Миладин су преминули.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо сагласни?

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок оштећени Вукојевић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само пре него што почнемо са саслушањем сведока нисам констатовала.

Сведок Вујановић Луца није приступила, а да нема извештаја од Основног суда у Бијељини.

Такође није приступила и сведок оштећена Поповић Мирјана, која је примила позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Вукојевићу добар дан.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам дати прво Ваше личне податке, реците Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Вукојевић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени које године?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: 27.08.1966. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Анђелко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: У Кртови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Кртови?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Кртова, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Кртова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Исто Кртова, општина Петрова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте по занимању.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Осам разреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли радите нешто?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Незапослени?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте позвани у својству сведока оштећеног, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, да ли Вам је то јасно?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја би Вас молила да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок оштећени упозорен, опоменут, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате зашто сте позвани, је ли тако?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја би Вас молила да нам испричате све везано за догађај 15. маја `92. године који се одиграо приликом извлачења, напуштања касарне у Тузли, па крените отпочетка како сте дошли у Тузлу, да ли сте били војник редован, да ли сте били у активном саставу, којој групи сте припадали, односно којој јединици сте припадали, ко Вам је био надређен, одатле крените.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Може. Па ја сам добио позив 26. марта `92. да се јавим у касарну у Тузлу у резервни састав. Горе сам се јавио у Тузлу и распоређен сам на вјежбу у Пожарницу, Пожаревац у ствари не Пожарницу, Пожарница у ствари мењам пошто сам овде служио војску у Србији, то мјењам Пожарница – Пожаревац, то је Пожарница у ствари то је више Тузле. Доле сам обављао те војничке дужности као резервиста, одлазили смо доле и до касарне, у већини био сам у пратњи хране, доле сам примао храну и горе сам делио у бараци где смо становали, а био сам по ВС-у артиљерац и горе смо ту обуку и обнављали и одлазили смо у Тузлу доле, није баш било безбедно неки су пунктови били пред тај напад колоне. Приметили смо да се нисмо смели кретати безбедно као резервни састав Југословенске војске. То смо горе надређеном изјављивали, али смо морали обављати те задатке што смо морали одлазити доле у Тузлу и једно јутро око 7 сати нас је постројило све војнике, да идемо у касарну товарили ситну муницију и наоружање и извлачење, пошто се приближава те војске, повлачење из те касарне тузланске. Доле смо товарили одмах ујутру ту муницију ситну и крупног наоружања те неке калибре и ситну, пушке, товарили у камионе. Око пола дана почело је пуцати по касарној, спорадична пуцњава, у три сата једна је колона кренула, била је натоварена, у три сата она је кренула да изађе из касарне, из града из Тузле. Она је била враћена, тих 6 камиона, враћена из те улице гдје смо нападнути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободно причајте.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Тад је се ухватила паника између војника и људства што су они враћени, што им нису дали да изађу. Међутим, кад су они враћени све је више било пуцњава на ту касарну, спорадична пуцњава, није било рафала али меци су звиждали у касарни са околне брда, пошто је та касарна она је у долини. Неки су који су имали неко цивилно одјело они су се распремали и излазили, али то је била мањина, излазили као у цивилном одјелу, видјели су да се спрема неки напад, нешто. Почела је прича између војника да се воде преговори, да Дубајић што је био командант касарне да води преговоре са тим главним ко је био тад главни у Тузли, ја то сад не могу ни рећи ни

ко је ни шта је, углавном Дубајић је са њима водио преговоре да војници безбједно изађу. То је тако долазило до нас, до војника у касарни. Кад смо кренули око 19 часова навече, 18,30 – 19,00 тако то неко време, кренула је колона из касарне да изађе, војна је полиција кренула са својим ципом у кругу касарне и обавештавала колону немојте пуцати, немојте провоцирати, немојте да започињете пуцати, ту смо обавјештени да не започиње војска да пуца. Колона је кренула, изашла са КПС-а то је моторна возила гдје излазе, ја сам био са једним возачем, ја сам био сувозач и имао сам возача, «стодесетка» је камион био, возач је био Тодоровић Озренко, исто је био са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тодоров?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Тодоровић Озренко. Дошли смо до пред раскрсницу отприлике можда једно 150 метара, пуцњава је почела кад смо били на улазу касарне, ми смо туде чули да је почела пуцњава по колони, али нисмо ми то баш схватили да ли је на колону или у зрак или, кад смо дошли до пред раскрсницу једно 150 метара, камиони се испречали, није се могло проћи од камиона, јер ту су само возачи гађани да камиони стану. Имали су пунктове крај зграда од врећа то су тзв.пунктови и ту су били, тад је њихова та одбрана била ТО није била БиХ и шта ја знам, Територијална одбрана то се тад звало. И виђао сам људи и у цивилу и униформама плавим и неки су били маскирани, тако виђао сам по тим заштићеним пунктовима. Ја у том камиону гдје сам се налазио ја и возач Тодоровић Озренко нисмо имали, на каросерији нисмо имали цараду и био је празан камион. То нас је можда и спасило да смо остали живи јер да је била царада вјеројатно би и он био гађан, можда би и били мртви, али био је, није било цараде био је го камион па нису много обраћали пажње на тај камион тако да смо из кабине искочили, сакрили се под задње точкове.

Ту смо били до пред ноћ, кад је почела крупна муниција из камиона да пуца, није више се пуцало овако ситном муницијом, него су гранате из камиона експлодирале па. Ја сам доле испод камиона устао рањен у лијеву натколеницу и враћао се према касарни, а то јест дошао сам до «Шипадове» зграде намештаја, а тај возач Тодоровић Озренко он је одмах прешао улицу у зграду, њега су туде одмах заробили цивили, Територијална одбрана, шта је било не знам не могу се баш добро сјетити, а ја сам до «Шипадове» зграде дошао и видио сам пар војника сакрили се уза ту зграду, та «Шипадова» зграда гдје је био трговина, то је намјештај ту се продавао.

Један је војник са кундаком разбио стакло и ту смо улетели у ту

зграду да не би случајно ко пуцао, не знамо уплашени смо били, било је ту пуцњава много па ми смо ту улазили, ту се сабирали војници који нису рањавани и доносили су у ту зграду рањене војнике, указивали им прву помоћ. Ту смо били до поноћи. Ми смо се требали ту предати, било је војника који нису били рањени, они су држали стражу око те «Шипадове» зграде, вани, напољу, а рањеници вамо унутра су били у «Шипадовој» згради указивали су им неки помоћ ми између себе војници, није нам никаква била пружена помоћ од стране те до поноћи од љекара, било чега из Тузле. У поноћ су дошли неки цивили, ја не знам сад ко је тачно једни су причали да је Међународни црвени крст, једни из болнице, једни не знам људи су углавном били у цивили и преносили су рањенике, нису долазили дотле возилом пошто нису могли возилом дотле долазити биле су закрчене улице и од тих детонација нису смели возилима дотле долазити него су нас носили до неког мјеста докле су они могли возилом и возили нас у болницу на Градину, ту сам био и ја указана ми је прва помоћ и отишао сам у болницу горе на Градину.

А имао сам брата исто Вукојевић Саво који се и он налазио у тој колони, распитивао сам се док сам био доле у тој «Шипадовој» док нисам отишао у болницу да ли је жив и да ли га је ко видио, сви су причали да је мало рањен, није тешко, али нису ми хтјели рећи пошто су знали да сам му брат па нису ми баш хтјели право стање рећи да је тешко био рањен, него након два мјесеца кад сам изашао из Тузле кад смо размењени онда сам чуо да је он подлегао и чуо сам неке информације да му је доњи орган одсјечен, а то се може доказати на ВМА имају слике, он је установљена му је ту и смрт Зоран Станковић је то обрадио, слике имају али ја нисам могао доћи до тих слика пошто сам му брат, нисам могао нафришко доћ и нисам више ни покушавао, али те слике имају и сад у ВМА.

У болници сам био двадесет и неки дан, не знам баш тачно али око 20 дана био сам у болници. Са мном је био Михајловић Војислав ја мислим да је он овде и био присуствовао том суђењу. Долазили су војници у маскирном одјелу, то је БиХ војска, својим у посјету и њима је доказано да смо ми из Тузланске колоне, речено им је у којој смо соби и они су долазили у нашу собу. Војо је ходао по соби, тешко кретао се пошто је рањен преко леђа, тешко је био рањен није му кичма била оштећена али је до кичме скроз било му је метак, гелер шта ли је не знам ни ја и ти су њега војници видели да он стоји и хода по соби, шета, а прије тога он је тражио од сестара да против болова некције или неке таблете и сестре су то рекле како, као он се буни, тражи више него што

треба и они су пренели тим војницима и они су дошли и њега малтретирали, тог Воју, а мене нису знали су и за мене да сам ја из те колоне али нису мени ништа рекли пошто сам ја лежао на кревету, нисам био на ногама, али он је ходао и дошли су му и претили, рекли су му знаш ти гдје се налазиш, шта ти овдје тражиш нека права, овдје ти немаш никаквих права то сам чуо својим ушима да су му рекли и натерали су га да легне на кревет и да не устаје, да не хода и да не тражи те некције, лекове за болове и превијање, тако он је нека права тражио, али међутим ниси могао ту нека права остварити само си могао горе да, међутим он је легао на кревет и ушутио се и они су изашли, а ја се нисам туде осјећао нешто да кажем провоциран није ме нико ни дирао ништа, нисам ни ја нешто тражио нека права видио сам да их не можемо ни остварити, требао сам имати два превијања а имао сам једно то превијање на дан, то је првије дана.

Кроз 10 дана ишли смо на размену према Пожарници, то је био не знам како се зове то село, ја мислим да је Симин Хан, ту су ишли, ту је било више доктора и возача него нас што је нас било 30 тих војника што смо требали бити размењени. Ту су биле и камере кад смо излазили из болнице, свашта сад, шта је се ту хтјело доказати ја не знам. Међутим ми смо горе дошли, нисмо скроз дошли на мјесто него смо дошли пред то мјесто да будемо размењени и ми смо отале враћени, нисмо се ту задржали 15-так, 20 минута, сад због чега ми нисмо размењени ја не знам. Ми смо се доле вратили у болницу, нама су одмах доле причали као неће нас наши Срби да приме, ето какви су неће да вас приме као да вас размене. То је био први пута кад смо размену, други пута кроз 20 дана ми смо отишли у затвор у Тузлу, тај њихов главни затвор полицијски то је био и прије тај затвор, нисмо били да смо одвојени негде. Отуд смо ишли у Калесију други пута на размену. Тад су само били људи из те комисије, возачи возила и у пратњи полиција је била у цивилном, боже у овоме плавоме одијелу то је полиција била, један полицајац у «стопедесетки» ја мислим да је, ономе војном.

Кад смо дошли тамо гдје смо требали бити размењени у Калесију, камион је на отвореном туде био, ту смо можда једно 10-15 минута били, отворена је паљба између доле тих линија, а ми нисмо били далеко од линије, кад је запуцало ова комисија и полиција они су се сакрили тамо у објекте, ту је било објеката кућа тога села, а они су се тамо сакрили а ми смо ту остали на том отвореном мјесту тако да су звиждали меци кроз те цераде и ту смо били можда једно пола сата док је та паљба била, кад је се све смирило чекали смо ноћи да се вратимо опет у Тузлу, ишли смо

преко неких њива, шума, али били су путеви направљени, фришки, није било насуто пошто је било љето, заобилазило се, ваљда се није смјело главнм тим путем ради да не би пуцали на нас, шта ја знам, са српске стране да не би пуцали. Доле смо се враћали, дођемо испред затвора, чекала је ова друга страна своје те ближње ко је имао, браћу, рођаке ко је шта све имао, они су чекали њих да дођу, као била је нека размена уговорена, међутим ми из камиона излазимо, на нас су насрћали ти цивили као псовали нам матер и ваљда је тој ближој породици било криво што нису они дочекали своје, него опет нас вратили, није успела размена и тако.

Трећи пута смо исто тако ишли исто је тако било, није успела размена четврти пута смо тамо код Брчког, ја мислим да је Грбавица, можда ћу погрешити али је у Брчком тамо, тамо је успела размена, а прије тога је био један рањен тешки рањеник, он је умро а не могу се ја сад сјетити тог имена, он је ишао са нама у размену ишли смо једном у аутобусу смо били, у њега је била укључена инфузија и све, он је био исјечен по стомаку, топло је време било, тако да смо га ми морали на задњем сједалу држати да не би он пао, пошто човек није био ни стабилан, није могао на ногама ни сједити, ништа, него је само на леђима ишао и он са нама на размену, мада за њега није била, није требао ићи на размену пошто човек је почео трунити од оне топлоте и исјечен је скроз био, али они су ето и њега слали са нама у размену, то је трећи пута он ишао са нама и вратио је се жив, али није он био доле у затвору, њега су само повлачили из болнице са Градине, када је требала она размјена, а горе су га лијечили до те размјене.

Међутим, то је њему и нашкодило и четврти пута је са нама ишао у погребном сандуку, преминуо је. Та је размена четврти пута успела, и размењени смо ја мислим да је један за један било, тамо кад смо прешли онда смо чули неке друге информације у вези те размене, да те размене нису биле неке ни уговаране, двије нису биле уговаране, а ова трећа јесте и четврта као, трећа није успела, али ове прве двије нису биле ни уговаране те размене, то је се ишло само да, то сам чуо са ове тамо стране кад сам прешао на нашу страну, како би рекао нашу страну све је наше али, први пута кад је било код та размена у Симином Хану наводно ми смо требали не наку мину налетети, крава је била постављена на путу и била је мина испод, око те краве не би ли то возило ваљда налетело на ту мину, тако смо ми чули, е сад шта је од тога истина ја не знам и тако да су извиђачи ваљда то видели, приметили ту мину испред краве и зато та размена као њима је било смјешно за ту размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви коначно размењени?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: 15. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15. јула?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да, 1992.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците када сте говорили о томе да сте отишли у Тузлу, непосредно пред напад колоне, када је то било?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Кад је нападнута колона?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кад сте Ви отишли?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Кад сам ја отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Ја сам отишао ујутру у 7 сати у касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле тог јутра тог 15. маја, то Вас питам?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да, 15. маја, јесте. Ушли смо у касарну, није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било доста војника?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Било је доста, претежно, доста је било резервиста, а млада је војска извучена на дан или два прије у Бијељину, али остало је било младе војске, знам са мношћом су били двојица одавде из Београда, не могу им се сјетити имена, они су били и у болници и у затвору, са мношћом су изашли заједно и у размени. Они су служили ту редовну војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле сте Ви дошли у касарну тога јутра?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Из Пожарнице, ја сам горе био на вјежби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Тад кад сте долазили на путу до касарне, да ли сте приметили тога јутра да је нешто необично?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Нисмо ништа, није било ни пунктова, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није било?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Ништа није било. Није се могло ништа приметити, пунктови уопште нису били, ништа није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад са ким Ви долазите, јел само сте Ви дошли или ко је још био са Вама?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Сви смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Ти горе што смо били на тој вјежби, било је нас можда нећу бити прецизан око 20-так војника што смо били горе на вјежби, ми смо били резервни састав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је вама био непосредно надређен ту?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Ја знам да је био капетан, али не могу се сјетити ни имена ни презимена. А капетан је био по чину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вас је тад постројио?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Тај капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капетан, не можете да се сетите ко је.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Не могу се сјетити. Не могу се сјетити имена јер заборавио сам му име, а ја мислим да се то може доказати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако не можете да се сетите, уреду је.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Не могу се сјетити имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били у униформи, је ли тако?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да, да ја сам био у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали од оружја?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутоматску пушку?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да. Доле смо дошли у касарну као да извлачимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, а ко вам је, је ли вам исто тај капетан рекао да извлачите муницију?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да, он нам је и рекао, он нас је и постројио и рекао нам је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад реците где сте ви ишли и извлачили муницију, који су то магацини, да ли то знате, где су били лоцирани ти магацини? То је све било, је ли тако, у кругу касарне?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: У кругу касарне, јесте, али ја сам био сјећам се магацина ту гдје је била бензинска пумпа у кругу, у кругу те касарне е ту сам ја одмах прије бензинске пуме на једно 20 метара код тог магацина ситну муницију ми смо товарили, тако нам је речено да утоварам. Нисам самовољно утоварао, него речено нам је да утоварамо ту муницију, да извлачимо пошто до 19. маја војска се треба извући из те касарне и наоружање и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тад у том моменту кад сте товарили то оружје, да ли сте у том моменту знали да ће војска тога дана напустити касарну, да ћете се извлачити или нисте још увек знали?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па нисмо ми баш били скроз информисани да ће баш тај дан, то нам није нико рекао. Само нам је речено да се мора извући ситна та муниција и наоружање ситно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Ви знате нешто везано за магацине на

Козловцу?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: То не знам ништа о том Козловцу, ја сам био кажем Вам где сам ја био, е сад да ли је тај Козловац више те пумпе, ја не знам нисам никад био на том Козловцу, али чуо сам за тај Козловац. У Козловцу нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте чули за те магацине?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па то су биле неке приче као да се и одатле извучило наоружање и муниција, мада то као војска није требала извучити пошто је то требало као остати, то сам чуо такве приче. Да ли је неко био у Козловцу том, да ли је товарио да ли није, то не знам, ја само знам да сам био ту близу те пумпе пошто и не познајем пуно ту касарну, знам доле где је кухиња, гдје су доле магацини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви знали чије је то оружје у том магацину?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни то знали?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Нисам. Није нас нико обавештавао чије је, шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте Ви извучили ту муницију и товарили у камионе, кажете да је било пуцања је ли тако, по касарни?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па било је спорадичне, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле би долазили ти пуцњи, са које стране су долазили пуцњи?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па знаш како, та је касарна у долини, а околи су брда, има болница Градина и овамо још једно брдо, ја не знам како се то зове мјесто, ниси могао оцјенити са којег је мјеста то пуцало пошто је онај одјек па ниси могао оцјенити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте могли да лоцирате да ли долази из правца неких зграда, са брда, у том смислу?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па са брда јесте, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли видите ко пуца, да ли се виде?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Не, ја нисам видио, сад да ли је ко други видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је војска одоговорила на те пуцње?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па ја гдје сам туде био гдје сам се налазио видио сам да су људи били уплашени, видели су да се нешто спрема док смо били у касарни, сад да ли је неко пуцао, ја нисам видио, али не могу рећи ни да јесте ни да није, нисам видио никога да је пуцао а можда неко и јесте пуцао, ја то нисам видио, не могу рећи ни да јесте ни

да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А док сте долазили тога јутра, да ли је било пуцања у граду?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се питали због чега сад људи ови пуцају?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште коментара било на ту тему, зашто се сад пуца?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па било је између нас коментара, приче шта ли се спрема овако онако, али није нико знао сад ни да ће та колона бити паљбом нападнута, шта ја знам док нисмо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците то у 15 часова када је кренула колона.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте били у тој колони?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је чинио ту колону? Из које јединице, ко су били ти људи који су кренули и по чијој наредби они крећу, да ли то знате?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па то је било како ко је натоварио камион, ти су шест камиона били натоварени, они су били натоварени и они су тако формирали се и они су кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је у том моменту када су натоварали те камионе, да ли је тада у том моменту била наредба е сад крећите?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи самоиницијативно крећу?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па та колона како је кренула ја не знам да ли су се они организовали или им је наређено, то не знам. А чуо сам само кад су отишли, кад су враћени из касарне нисам ни видио ни кад су отишли, ништа, него они кад су се вратили у касарну, кад су враћени, онда су они почели причати како су враћени, нису им дали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е а зашто су, да ли сте чули причу, зашто су враћени?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па као не можете изаћ, морате се вратити као сви заједно ваљда да изађете, тако им је речено и тад су већ пунктови, био је главни пункт на раскрсници те Брчанске Малте, био је

ту транспортер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте знали ту у том моменту кад се ова колона вратила, јесу ли они причали да је био пункт?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Они нису причали за тај транспортер, али су причали да је био пункт и да су враћени са раскрснице, они су ишли до раскрснице, са раскрснице су враћени, углавном они кажу био је пункт, а ја сам видио када сам излазио да је био транспортер, да ли је био тад транспортер кад су они изашли, пошли изаћ у три сата, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то када су враћени кажете да је било све више пуцњева у правцу касарне? Је ли и даље са те стране где Ви мислите да се пуца, је ли и даље се пуцало са те стране и када су они враћени или са неке друге стране?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па исто, то је већином са зграда пуцало и са брда. Ја сам баш чуо звиждуке метка, није нико погођен мислим у касарни био да је рањен или мртав, само су звиждали меци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то цивили које сте Ви видели ту у кругу касарне, кажете били су неки у цивилним оделима?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Не, они су били у војничким оделима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војничким?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да. Али они су приметили да се нешто спрема па су се пресвлагали ако је нешто имао цивилно, било је топло време, људи су имали шорцеве спортске испод хлача или горе мајицу цивилну испод војне кошуље, они су се распремали па су бјежали и излазили из касарне као цивили безбједно ће изаћи, то је пар људи тако изашло, није то много људи изашло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците како сте Ви осећали да се нешто спрема? Да ли, шта Вас је то навело да Ви мислите да се нешто спрема ако је, ако сте чули причу да је та прва колона која је враћена да је речено да ће пустити кад сви комплетно изађу, да ли та пуцњава вас је навела на то?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па била је, спорадична пуцњава, није то било неке пуцњаве много да кажем сад да је се ту убијало у касарни и пуцало, али било је спорадичне пуцњаве на касарну доле, они су знали, знало је се да је доле дошла војска да извлачи, да се товари, то је све видео, то се пратило, ту та то људство у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ту видели неког ко је био у вишем чину, тада у кругу касарне?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па нисам видио нешто великих

чинова, видио сам водника, поручника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никоме не знате имена да кажете?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Не знам, не знам људе ни из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Дубајић?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Дубајића ја тад нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели уопште?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Нисам видио само сам чуо да он прговара са тим главним са ким је водио преговоре ја не знам, било је приче да је водио са Селимом Бешлагихем, а ја га нисам видио. Неки су га видели али ја га очито нисам мислим не могу рећи да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да сте кренули око 19 часова, е сад.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: 18,30 – 19,00 тако је нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам издаје наредбу да крећете и да ли Вам дају неке инструкције сада?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па војна је полиција, како је се колона формирала у редове, по није то у једном реду него како су путеви били у кругу касарне једини су ушли одозго, једни попреко једни и сад су се колоне формирале камион за камионом и војна је полиција пред излазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, али ко издаје наредбу да се формира колона?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте чули?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Вјероватно је Дубајић водио те преговоре, па знам да је речено само постигнут је договор да се безбедно изађе, то је било приче у кругу, али је полиција рекла немојте пуцати, немојте провоцирати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли, а реците ова моторна возила која излазе на капију ову КПС је ли тако?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то једна једина капија где Ви видите да моторна возила излазе или постоји још нека капија?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Ја знам само за ту капију, а има ова главна капија где улазе туде и старешине и војска, не знам како се то зове, а ова је да ли има још горе навише, ја знам да је та капија главна за возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте видели?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: За возила, да. И ту су сви

излазили, та возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој колони која је формирана да ли се сећате отприлике Ваше возило где се налазило, да ли је било у предњем делу, зачељу, средини, да ли се тога сећате?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Не могу се сетити, али било је из два правца, колона формирана, била је једна паралелно и једна од кухиње овако и сад људи излијећали сви ко ће прије и из ове линије и из ове, е сад не могу се баш ја сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте већ чули на улазу пуцњеве?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па ја сам био на КПС, ја мислим да се зове улаз, туде сам ја отприлике био са камионом кад је се почело пуцати, ситно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А испред Вас несметано су возила излазила?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у моменту када сте Ви бил на капији КПС ту сте чули пуцњеве?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Ту сам ја оцјенио пуцњава, тад је и почела пуцњава, а испред мене је било возила доста изашло испред мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад реците то кад чујете пуцњеве на том самом улазу, какву чујете пуцњаву, појединачну, рафалну?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Не, не, рафалну, рафална је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рафална је била?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Тад је била пуцњава ситна, тад нису ни детонације из камиона ни могле експлодирати јер тад је истом почело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е одакле та рафална пуцњава по Вама долази?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па она је била испред мене та рафална пуцњава, одјек је јер туде су та је улица међу зградама. Зграде су и лијево и десно, то су били одједи, то је се већином пуцало из зграда, стамбених зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад пошто сте Ви на самом том улазу, чујете те пуцњеве?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сад коментаришете да ли неко нешто усмерава шта треба радити, да ли треба одговорити на ту ватру, да ли неко одговара на ту ватру, да ли Ви чујете, из колоне?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па ја чујем из колоне пуцњаву али да сам видио иког да је могао вратити пуцњаву из камиона или са

улице на онога што је заштићен био у згради, није могао пуцати јер он њега није ни видио, он је узео заклон у згради, а он је био на отвореном, на улици он је био у камиону, гдје ће овај из камиона пуцати у зграду, нити он њега види он је имао заклон, него је узео свако неки заклон ко је где био, а већином су возачи гађани, много је возача ту било мртвих, ту само да камион стане и јел видио сам камиона је доста испрепечано само да се не вози даље и тако и по камионима је пуцано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте видели из те колоне, видели сте кажете и цивиле, шта су они радили?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Не, нисам ја видио цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте видели да су били ту људи у цивилу, да су били у плавим униформама.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Не, не, добро ти у полицијском овом плавим одјелима, то је полиција била, а цивила није ту било уопште. Није уопште било да је шетао цивил по улици, то је било склоњено све у подруме, чак су их са спратова доле у подруме силазили и узимали заклоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то видели?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: То сам видио, после те пуцњаве људи су излазили из тих подрума кад је се све завршило није више било детонација из камиона, ништа, људи су излазили из подрума и свако је ишао у своје станове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваш камион тачно био заустављен, да ли можете то да лоцирате, где је тачно био заустављен и на који начин је заустављен?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па био је контејнер на тротоару, ја сам гледао испред себе гледам неки се камиони испречали, неки су стали и ја сам оно уплашен од оне пуцњаве гледао а Озренко је угледао на мојој страни на десној, угледао у маскирном одјелу «паповку» пушку је човјек имао и он је стојао за контејнером и он је већ нас држао на нишану, да ли је гађао њега или мене не знам кога је гађао и Озренко је то видио и стао је и ми смо се сагли јер пуцњава је по камиону оно и оним стаклима је просула и ми смо некако искочили пошто је још камион за нама још један ишао и ти су војници искочили и они су отишли под камион и ваљда је се и он себи препао па је он узео заклон и онда смо ми изашли из камиона и отишли под приколицу за задње точкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли све то време пуцњава траје?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док Ви узимате заклон, док сте отишли под
точкове, све време се пуца?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Трајала је пуцњава, али ми смо
само ето што нисмо имали цераду па није много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли. А реците да ли знате које је
тачно возило било испред Вас? Да ли сте ви зауставили возило зато што
се пуцало или је се неко возило испред вас испречило па сте стали?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па испречило је се возило, а
нисмо ми скроз до њега били, имали смо можда једно 20-30 метара, али
је од оне пуцњаве било оних камиона испречаних тако да је овај Озренко
и стао пошто је видио овога за контејнером да је он упро пушку као у
нас и тако је он и стао и онда смо ми се сагнули, међутим он је гађао у
нас, стакла су била полупана, а нас је ваљда и спасло што смо се и ваљда
и сагли и иза нас је био камион, приметио је ваљда да има и доле војске
у том камиону, па тако да је човек узео лежећи положај, легао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Озренко?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Иза контејнера, а контејнер је био
на оним точковима великим, није био скроз доле низак, имало је
шупљине од оних точкова, има шупљине, он је легао доле по земљи и
тако да је он туде, пуцано је било и на њега, сад са које стране, окле, ја
сам се само за ону гуму сакрио тако и овај возач, па нисам смио нешто
да и гледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком моменту је он дошао до зграде?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Ко, тај Озренко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: То кад је све завршено, онда је он
отишао до зграде, он је одмах прешао, а ја сам доле наставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте кренули према «Шипадовој»
продавници?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Ја сам према «Шипадовој» доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то удаљено од тог места где вам је био
камион, где сте се Ви сакрили испод до «Шипадове» колики сте Ви пут
прошли?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико то отприлике има метара?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па отприлике једно 100 метара,
можда мање можда више, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад како Ви пролазите, је ли пуца неко по Вама
док Ви?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вас види неко?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Не, смрчак је, није, престала је та пуцњава, није се више пуцало, није више нико пуцао. Тад су детонације из камиона и тад је све и стало, није више како су детонације почеле из камиона није више било ситне пуцњаве и ситног наоружања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да сте били рањени је ли тако?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте још имали повреде осим ове што сте спомињали? Да ли сте још неке повреде имали?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па имао сам повреду и лијевог уха, од детонација како су оне детонације из камиона експлодирале, имао сам повреду и ушију, нисам чуо ништа зујило је у ушима и та лијева натколеница, нисам више нигде имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве више нисте имали. Да ли се сећате у тој колони да ли је било санитарских возила, и уколико је било колико их је било?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: То из касарне да је излазило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: То нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Само је била задња ја мислим «прага» од тешког наоружања, то сам видио «прагу» и није ништа било више од покретне те теже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели, Ви кажете да сте видели оклопно возило?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да, ту сам био близу тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте тачно видели?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Оклопног возила, било је на излазу касарне, на раскрсници на десној страни било је оклопно возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте излазили и напуштали касарну је ли Вама речено којим путем треба да идете?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Јест, речено нам је пошто је било резервиста са озренских села и мајевичких ових горе села, и било је из Смолуће, речено нам је сви да идемо према Мајевици, Пожарница – Мајевица, да нема никог скретања, само идемо према Мајевици горе, то нам је речено и у касарни, то сам заборавио и рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате ко је Мато Зрнић, да ли сте чули за њега?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мато Зрнић?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Нисам чуо за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули. Зринић, Зринић, нисте чули?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да је Ваш брат настрадао?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вукојевић Анђелка Саво?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Саво, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли постоји извод из матичне књиге умрлих за њега?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Има, све смо то добили овде са ВМА, он је овде установљена му је смрт на ВМА, кроз 7 дана он је и сахрањен и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците јесте ви живели у заједничком домаћинству са братом?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У заједничком домаћинству?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он ожењен био?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је имао година?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па `65. је годиште, сад колико је тад он имао, `92. од `65. до `92.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 27. Значи са Вама у домаћинству и још са ким?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: И мајка. Отац ми је умро, није био и имао сам брата још једног старијег, али он је био на посао, има супругу и једно дјете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

Да ли сте имали прилике да видите филм, снимак изласка колоне из касарне?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па то сам гледао оне исјечке и свашта нешто сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели Ваш камион у коме сте Ви били?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите питања. Немате питања је ли

тако.

Да ли Ви познајете овде окривљеног Јуришић Илију?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Изволите оптужени да ли Ви случајно имате неко питање? Немате питања.

Да ли Ви имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па заборавио сам само у болници док сам био, да сам био на хирургији одељењу, да сам малтретиран од главне сестре на том одељењу, она је ме увек провоцирала, ето Зоране шта си тражио овде у Тузли, откуд, што си долазио овде, више ме жена провоцирала него да ми је давала неку ту лијечничку помоћ што ми је требала давати, а једна је била из Грачанице не могу јој се сетити имена, она је била давала неkcије и тако, она је се фино према мени понашала. Она је мене питала одакле си, ја сам њој рекао да сам из Кртове и она зна то село моје, из Кртове, фино се жена и понашала и увек је ме тешила као да ћу бити размењен и тако. А ова главна сестра, она је ме више провоцирала што сам ја долазио у Тузлу, шта сам тражио и тако, а главна је била на том одељењу, то ме баш изненадило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ја ћу Вас питати, и за Вашег брата имате право на накнаду штете, да ли истичете одштетни захтев или ћете га накнадно истаћи и да ли се придружујете кривичном гоњењу?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па ја се придружујем том кривичном гоњењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право на одштетни захтев, имате право и обзиром да Вам је рођени брат настрадао имате право и у односу на њега да истакнете имовинско правни захтев.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Придружујем се ја том гоњењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истичете и имовинско правни захтев?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите, изволите, како не.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Против кога се придружује кривичном гоњењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, реците. Је ли знате против кога?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Ја знам да је ту било кривично дјело, а не могу се изјаснити против кога, било је приче о Селиму Бешлагићу то кад смо изашли, а за Илију Јуришића то ми је први пут чути. Нисам чуо за њега, а неко јесте крив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам лепо.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Ја не браним, али неко јест крив

што сам видио ја својим очима да су људи паћени, горели живи и као да су они давали прву помоћ, а није давата прва помоћ, много би људи било ту спасено да је давата прва помоћ, али није давата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор. Хвала. Ја ћу Вам дати списак лишених живота.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добићете списак лица који су лишени живота, који су погинули том приликом. У случају да сте некога видели и да знате да је настрадао, Ви нам заокружите, значи ако се сетите кога сте видели том приликом, да знате сигурно да је настрадао, Ви ћете нам заокружити.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: То је овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Кога год се сјећам је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога год се сећате да знате сигурно да је настрадао.

Да не бисмо губили у времену, Ви ћете, можете и испред тамо у овом посебној просторији која је одређена за сведоке, можете да седнете и да погледате и кад будете заокружили сва лица која сте видели и за која знате да су настрадали, Ви ћете нам то донети.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Вратити овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, вратићете овде. Само нам реците за трошкове, колики су Ваши трошкови? 6.000,00 динара по нашем извештају, да ли то подмирује Ваше трошкове?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Може.

Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку оштећеном трошкове у износу од 6.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле разумели сте ме, погледајте овај списак, заокружите нам та лица која Ви препознајете, односно и знате сигурно, видели сте их да су били у тој колони, да су настрадали и потпишите се на том списку.

Хвала Вам лепо. Хоћете позвати молим вас Радић Слободана.

Господине Радићу добар дан.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Радић Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године сте рођени?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: 21.05.1956. године у Кртови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте од оца?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Пере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Кртова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неку адресу?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: бб, Петрово, општина Петрово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Аутомеханичар.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА оштећеног РАДИЋ СЛОБОДАНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да стојите?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па волио би сјести јер сам цјелу ноћ путовао. Има столица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радићу Ви сте позвани у својству сведока оштећеног, као сведок оштећени дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме, уколико би својим одговорима изложили неког тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Морам да Вам поновим упозорење није снимљено. Дакле Ви сте позвани у својству сведока оштећеног, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Ја би Вас замолила да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Је ли наглас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наглас.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ни шта од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате зашто сте позвани у суд?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам шта се све догодило 15. маја '92. године, где сте били, шта сте радили у то време? Да ли сте били активни војник, резервиста?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па ја би морао почети од 14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, кад сте дошли у Тузлу.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Ми смо 14. маја дошли у Тузлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е од 14. крените, са ким сте дошли?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: 14. маја ујутру ми смо мобилисани, уствари ја сам мобилисан а још и других је било мобилисаних и одведени смо у Тузлу камионом гдје смо цио дан били у Тузли и навече смо отишли на Козловац гдје смо војнике Пироћанце, тако је нама речено војници Пироћанци, активни војници који су били, превезли смо до Бијељине камионима, све је било горе ту, мислим војници, камиони су само војницима товарени ништа друго није било и лично њихово наоружање. Превезли смо их до Бијељине и ту смо преноћили у Бијељини. У петак ујутру 15. маја вратили смо се камионима за Тузлу, да се исели касарна, дошли смо у Тузлу, негдје око подне тако не знам тачно колико је било сати, потоварено је шта је требало негдје око подне тако не знам тачно колико је било сати, потоварено је шта је требало што је се потоварило, и у три сата смо требали кренути из Тузле, из касарне за Пожарницу, тако нам је речено. Међутим речено је било је пар камиона, било је колона кренула, међутим враћено је каже не може, блокирано је нешто, не дозвољава се каже мора се сачекати и после нам је речено у 7 сати да ћемо изаћи. И у 7 сати смо поново кренули, кренули смо, излазили, формиране су колоне, кренуло се, испред је отишло неколико камиона не знам колико углавном ја кад сам изашао на главној капији кренуо сам доле према раскрсници на Брчанску Малту, видио сам да је отишло неколико камиона, не знам колико, углавном ја кад сам изашао на главној капији, кренуо сам доле према раскрсници на Брчанску Малту, видио сам са моје лијеве стране на фасаде да ударају меци, значи отприлике да је пуцано од болнице са Градине одозго. Реко неке чарке, ја сам по гасу, реко да ми је на раскрсницу да дођем, па ћу ја онда горе за Пожарницу и биће боље, међутим кад сам ја дошао до раскрснице доле близу

раскрснице, већ су камиони горели. У моменту томе ја сам одлуку донио, био је један бор са моје десне стране, камион се паркирао под тај бор и овај пошто сам био сам у кабини, прибио сам се напред горе уз мотор међутим меци су праштали. У једном моменту закачио ме гелер, а испред мене је све горело, видио сам одатле од Ши села било је једно оклопно возило ручне израде које је дејствовало, ја донесем одлуку да изађем из камиона, морам изаћи, напустити па шта буде, симулирао сам да сам рањен у ноге и отишао сам за граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте лежали?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Искочио сам из камиона и препузио сам и отишао сам за зграду која има ту на Брчанској Малти, где су пословни простори, ја сам иза зграде отишао, ту је била једна жена, после су дошле још двије жене и отворио се прозор доле где се убацује угаљ и ми смо ускочили доле, ускочиле су прво жене, па сам онда ја ускочио. Кад сам ја ускочио доле су били наоружани војници, видио сам да је «Патриотска лига», ту су били они према мени коректни нису ме дирали, додуше ове су им жене рекле немојте момка дирати и нису ме дирали, нису ме тукли, нису ме малтретирали, нису ништа. Одвели су ме тамо у једну пошто је мрак био, у једну просторију не знам, ту сам ја колико сам био не знам тачно, после је дошла активна полиција, имали су жуте трке сад не знам са овог рамена или са овог, и они су ме два полицајца су ме узели, одвели су ме на раскрсницу на Брчанској Малти, ту је био један човјек ноге су горјеле и више не гори, само види се да је горело, понизак човјек, питају ме да ли га познам, реко не познам, вратили су ме и одвезли ме у СУП. Кад смо дошли у СУП, пошто сам био рањен, тај дежурни не знам како му је име, имао је бркове, не знам како се зове задужи једног полицајца, одвезу ме на Градину горе да ме превију. Само што смо дошли на Градину, значи «Југо» је некакав био чини ми се плави, он још није ни стао, врата се отварају, момци некакви не знам нису били у униформама, одмах мене узимају и овај се окреће и оде назад, увели су ме у Градину и воде ме горе на спрат, не знам други, трећи, који је био спрат. Каже овамо ми вас пребијамо, не превијамо, него пребијамо, и горе хоће да ме туку, наишла некаква госпођа шта ли је докторица, да ли је медицинска сестра, рекла им је не смијете то радити овдје. Каже имамо и другу собу за превијање, и врата ме назад доле сад да ли је не први спрат који је добро се не разумијем слабо сам био горе у болници, у том моменту наилази овај један момак што је био у овој горе згради кад сам био из «Патриотске лиге» и каже њима немој случајно да би момка дирали, добро каже

нећемо и одведу ме ајде овамо каже да примиш серум пошто си рањен, да примим серум. Одведу ме на пријемни, када сам долазио на пријемну видио дам овдје било је наслагано мртвих војника пошто је мрак нисам видио ни колико има ни, углавном били су наслагани мртви.

Уведу ме ту, јер свијећа, није било струје свијећа је горела, три женске су биле каже потпиши нам овде да си примио серум, ја потпишем, сад чекам да примим серум, овај момак један узме ме и каже завршено каже идемо напоље тамо. Кад смо дошли пред болницу имају ту клупе, е ту су нас, нашао сам ту још својије комшија и тих војника који смо били заједно, сједе, руке смо ставили на кољена, они су сви имали шкорпионе, нису били униформисани, е ту су нас они онда почели малтретирати, устај, бјежи, овако, онако, понеког ошамаре, онда су у једном моменту доњели велики канистер воде од једно 20 литара, каже ви сте жедни де ви пите и полију нас са оном водом. Некад у неком не знам колико је било времена, дошла је опет активна полиција довели су једног или су двојицу рањених полицајаца и онда нас они ајде улазите да нас воде у СУП. Сад био је некакав комби, има са стране сједала, ми пошли да сједемо са стране ту да се поредамо, не, не каже сједај доле први сједај прекрсти ноге окрени леђима се горе, сједај други прекрсти ноге, други сједа опет и он прекрсти ноге, један другом тако је сјео на ноге прекрстите, међутим била су двојица момака, овај један је умро после, који су били рањени у колено нису могли али су морали.

Довезли су нас у СУП, кад су нас довели у СУП већ ту је било можда и 25 не знам и 30 војника, узели су онда, дошао је човек овај полицајац један са машином и ту су наше генералије узели, податке, све нам одузели и спровели нас у затвор тамо у чини ми се соба 11 или 17, не знам ни ја. Ту је већ негдје било не знам по ноћи, иза поноћи, колико је било немам појма, мрак је па нисмо имали орјентације, ујутру, можда око 8-9 сати, извели су нас из затвора. Мени су вратили све документе, неким нису вратили и тамо су нас поредали испред ту код затвора. Ушли смо у аутобус, био је аутобус паркиран, ушли смо у аутобус, у међувремену тамо је испред СУП-а били су ови сад, била је после сам сазнао да је био неки потпуковник Новковић и било је ових неких из Територијалне одбране и Цивилне заштите, ко су били не знам, углавном било је неких старешина тамо, ми смо видели из аутобуса и долази тај потпуковник Новковић и каже ко хоће са мном да иде и ко неће биће пребачен до најближег СУП-а и онда кући и нас 8 онако очима се договоримо и изађемо и не хтједемо са њима ићи. Ми ћемо кући. У међувремену после су дали један камион «заставу» која је нас превезла

до Лукавца, али нисмо могли доле на Шићком је већ била, било је блокирано па смо морали обилазити, то је трајало читав дан, цио дан. Дошли смо у Лукавац, ту су нас држали, поредали су нас тамо на шалтер сали доле, пушке на готовс и ту смо били можда једно два, три сата већ је не знам иза подне, предвече било, углавном после су нас превезли до, после је то била међуентитетска линија, у ствари између линија, ту су нас довели и онда смо ми отишли кући, ето то је тако што ја знам. Што се мени десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог 14. маја када сте отишли на Козловац, превезли сте војнике?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то били војници?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Пироћанци, млади војници. То су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било још нешто на Козловцу, шта се тамо све налази?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: То је био магацин ваљда муниције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији је то био магацин?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Ја не знам, углавном то је ти војници су чували, како сам ја сазнао и то је остало нетакнуто. То значи, ништа није товарено, само су војници сјели и ми смо њих превезли, одвезли, а ја не знам кроз причу ја сам чуо да је ту муниција, оружје, шта ја знам шта је и да је јер сам возио неког, били су ту и официри ту који су били и Пироћанци и официри, они кажу да је све остало наоружање горе на Козловцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро реците а колико је било ту, је ли ту било доста војника, колико је било?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па како сам ја око 600 да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту на Козловцу?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пироћанци?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко чувао тај магацин?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Да они су чували, то је била регуларна војска која је морала напустити до 15. маја, значи они су то чували ту тај, ја не знам, ја нисам како сам чуо да је то велики комплекс некакав и да су они ту држали стражу, ту обезбеђење чували.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ко Вама каже да Ви њих возите?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама рекао, ко Вам је рекао да идете?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Дубајић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дубајић је рекао?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Јест. Јест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чекајте, и Ви полазите са њима и?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Не, нас одвозе камиони на Козловац, значи у два, три камиона ми сједамо, не возимо ми камионе него нас возе горе, долазимо на Козловац, ноћ је већ пала ми долазимо горе, сједамо у камионе, значи камиони су, војска је сјела, све је спремно, сви су имали лична наоружања, палимо камионе и идемо возимо, значи идемо за Бијељину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нико не остаје више ту?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Нико не остаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са магацином, ко обезбеђује те магацине?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Ја не знам ко обезбеђује, не знам ко је обезбеђивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте резервиста били је ли тако?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците јесте ли имали војну униформу?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте од наоружања имали?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Пушку полуаутоматску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кажете да сте се 15. вратили у Тузлу?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је требала касарна да се исели?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад у ком моменту сте Ви већ чули да касарна треба да се исели? Је ли тад чим сте дошли вам је речено?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Чим, ми смо се из Бијељине вратили да потоваримо, да се потовари што има у касарни још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речено вам је.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Јесте, идемо поново за Бијељину, јесте. Јер је требало 15. каже до 15. се мора иселити све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте Ви товарили?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Било је резервних делова, било је претхране, било је шатора, било је, свашта је било ето, мислим шта војска оно поседује, било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте дошли у касарну је ли то било у

јутарњим сатима?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Поподне. Око подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 15 часова сте рекли?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Не, не око подне смо ми дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А око подне?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Око подне значи, можда је било између 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ у 15 часова сте требали да кренете?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Требало је да се крене, међутим није се могло кренути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е да ли се за то време док војници товаре сва ова средства што сте навели, да ли за то време Ви чујете неку пуцњаву?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па док смо ми дошли, били ту, већ је ту је улазио свако, ту је већ била мјешавина, што кажу улазио је свако, излазио, већ ту изгледа није било ни стражара, ја не знам шта је било, углавном у једном моменту сад ја не знам само да ли је до 3 сата или после 3 сата, ми смо доле ја сам био близу котловнице и морао сам залећ за камион, већ је одозго било пуцњаве, после те пуцњаве прошао је комби један и имао је минобацач возио, био је пун натоварен комби један отишао је, ту је овдје котловница и овдје отишао је овако горе има узбрдо отишао је, био је пун натоварен ових војника, ових «Патриотска лига» или не знам ко је био, углавном отишао је горе на брдо, имао је минобацач онај мали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се ви некеме у касарни јављате кад сте дошли?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Кад смо ми дошли, јавили се Дубајићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био ту?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Он је био ту, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вама лично, Вама и војницима издао неку наредбу?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Он је, кад ми долазимо из Бијељине и постројавамо камионе, ставимо значи постројавамо се, постројава нас и он нама каже обавили сте тај задатак успјешно имамо сад ово још потоварити и селимо, Дубајић, и тако је и било после где је он ја њега после нисам видио, али чуо сам да је био ту у касарни, али нисам га видио пошто је товарено и то ја нисам га после видио, углавном постројио нас је кад смо дошли из Бијељине, он нас је постројио и захвалио нам се што смо значи обавили смо ово, одвукли

младе војнике, имамо још ово да потоваримо и идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, кажете уствари да је била враћена једна колона, јесте Ви били у тој колони?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Нисам, било је пар камиона изашло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која је то колона и ко је рекао да изађе та колона?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па Дубајић тај је вјероватно рекао јер ми смо формирали колону, била је ту, било је ту више, било је ту можда 70 камиона, нас је било можда око 40 камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што су враћени?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па није, није дато да изађе, нису дали да изађе камион, да иде колона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете да ништа нисте имали натоварено у Вашем камиону?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Јесам, јесам имао шатора натоварених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шатора?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Јест, шатора и мислим свињске масти канте оне по 25 кила, да је била натоварена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И били сте сами?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Сам сам био у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је то камион?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: «ТАМ» ти војни камиони, «ТАМ» сад који је био, можда «сто тридесет» како се они већ зову, «сто десет», «ТАМ – сто десет».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да се сетите како ја формирана колона где сте се Ви налазили у ком делу колоне?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па био сам ја отприлике ту мало више горе од среде, значи нисам био у средини него сам био више врху горе, отприлике тако. Можда сам био двадесети не знам ни ја тачно по реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је отприлике колона бројала возила? Не можете то?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Не могу то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је дугачка била, да ли то можете да определите отприлике, колона?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па знате како сад у касарни, сад ми излазимо, значи у касарни била је овде код котловнице формирано

има овамо један пут колико се ја сјећам и одавде је било знаш и сад
изађе одавде камион, изађе одавде, није то било како ко се убаци у
колону, значи није било ту неког сад ићу ја, иће овај, овај, овај, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се сливало у једну колону?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Ја, сливало се у једну колону,
значи како се ко убацивао, тако није било оређено ко ће ићи први, ко ће
други, него значи иде, формира се колона, иде се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био на челу те колоне?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Реците тад када сте кренули, када је
формирана колона да ли сте имали прилике да видите санитарска
возила?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Нијесам ја видио санитарска
возила, сад вам кажем, ја сам значи био ту, ја сам после овај иза мене
камиони су остали горе, нису ни изашли, ја сам изашао, ја сам изгледа
тај последњи који сам изашао, ови камиони су горе стали, после како
сам ја кроз разговор са овима, они су побјегли ту био је «Шипад» салон
намјештаја да су ти војници побјегли у салон намјештаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се Ви налазили конкретно када сте чули
прве пуцњеве?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: У камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, где у ком?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Ја нисам чуо пуцњеве од камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком делу, где?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па био сам, сад ја то добро, значи
био сам ближе касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ближе касарни сте били?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Ближе касарни него доле
раскрсници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, какву Ви пуцњаву чујете?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Не чујем ја пуцњаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Не, него видим ја са моје лијеве
стране и на фасаде како ударају меци, како оно фасада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То само сте видели?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Јесте, и ја сад реко провокација и
ја камион по гасу да што прије реко до раскрснице, реко сигурно одавде
провокације неке знаш. Међутим кад сам ја, готово нема, то је већ,
камиони горе, то је, ја сам онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте наставили поред тога што сте видели, јел тако?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Не, нисам ја мого више наставити, кад сам, ја сам дошо овде, ту је раскрсница, ту све гори, готово, ја, један бор има с десне стране, ја сам под тај бор, ту сам ја једно вријеме, не знам ни ја колико, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте рекли, симулирали сте да сте рањени?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Симулирао сам да сам рањен у ноге да бих се извуко из камиона јер пуца се, трашти, кабина је, сва је по кабини али чујем како ко да лед пада, како трашти, али ето имао сам неку срећу луду да сам остао жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је тад пред излазак колоне, да ли Вам је дат неки налог како да поступа војска приликом извлачења колоне, да ли вам је дао било какво упутство неко?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Без пуцњаве, без ичега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вам је речено?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Јесте то је речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам је рекао то?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Неки је старешина био, сада не знам ко је, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су Вам дали у инструкцију у случају да буде пуцњаве како да се понашате?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Нису, ту мени нико није реко, нико није реко у случају пуцњаве, у случају овога, у случају онога, јер сматра се да се излази безбједно вјероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули неке експлозије?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: После сам ја чуо експлозије кад сам био у подруму доле, а било је, како су камиони, док сам ја у овом камиону, камиони ови, како детонације, то се мени дешавало 15-20 метара испред мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте још на том путу приметили осим тих возила која су горела, да ли сте још нешто приметили необично?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па нијесам ништа све су то моменти били, све је то брзина била, све је то једно изненађење, све је то што каже прво суочавање да неко пуца да, значи постајете шокиран, постајете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците где сте Ви били све рањени, које повреде сте задобили?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Овде сам био у дебело месо, гелер

ме закачио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је то далеко то место, где Ви региструјете пуцњаву као метке који праште по фасади зграде, с леве стране, јел тако. Колико је то далеко од раскрснице?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па једно можда 200, 300 метара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: До раскрснице?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Тако, у врх главе да ли има пет метара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И реко сте да Ви по гасу?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Јес.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зашто?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па видим провокације, вјероватно ја по гасу да би избјего то, јер доле већ улазим у зграде и знам, јер ја кад овуда идем с моје десне стране нема зграда, брисани простор, а овамо имају зграде, и ја онда по гасу да уђем доле, и реко ућ ћу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се и даље на том делу пута, на тих 200, 300 метара да ли се и даље пуца, да ли Ви региструјете пуцњаву и даље?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па не чујем ја од звука мотора.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Знам не чујете, него да ли?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па нисам ја сам сад сву пажњу усредио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Усмерили сте на.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Да се само извучем, међутим кад сам, видим готово, пакао доле и немам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да видите снимак извлачења колоне?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Дјелимично, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли препознали Ваше возило где се ту налазило?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Нисам то гледао никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте гледали?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: На телевизији сам само оно 15.маја кад ТК приказује па сам то гледао, друго нисам гледао. Нигдје друго нисам само на ТК кад 15.маја кад он приказује, онда буде један дио па то на брзину видим, али нисам гледао овако да сад ми је неко приказивао, нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћемо Вам приказати па да кажете шта препознајете на том снимку.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Може није проблем, ту сам ја у раскрсници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте, ту је он.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Ено бора, и сад има тај бор овде с десне стране, овде је семафор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је баш када је дошао близу раскрснице да су камиони горели.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте прво питања па ћемо после да прикажемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Занима ме ово када је видео да меци праште по фасадама са леве стране зграде, шта има са десне стране, мало ближе да опишете, кажете брисани простор?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Нема зграда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел има неки брег, заклон?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Има горе сада, има сада и горе болница, горе више касарне има болница, више касарне горе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај терен у односу на.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Ја, брдо, бријег има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала изволите. Немате питања, оптужени Јуришић. Немате ни Ви питања. Добро, ми ћемо Вам сад приказати један ЦД па Ви прокоментаришете. У ком смислу, ако угледате Ваше возило или ако препознате још неко возило ко се где налазио. Ја бих молила режију да нам прикаже ЦД број 3-Брчанска Малта, излазак у 18.56. Режија да ли ме чује? Излазак колоне у 18.56, десно, не, десно скроз, пише излазак колоне 18-56, е то.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Није то, јест, јест. Јес, то је, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, сад нам прикажите ЦД број 4. Шта сте ту приметили?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Ево га, ево овде. Може ли вратит мало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете мало да вратите, режија молим вас.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Ал ово још није, још није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ту приметили. Вратите од почетка.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Бор онај гдје сам ја се заклонуо, е овај бор овдје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зауставите молим вас. Шта, бор, добро.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Е овај бор, е ту сам ја, само није ово мој камион него ово још иде, а овде сам значи ја под овај бор, ту сам ја у кабину остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то значи приказујете на ЦД број 4? Можете даље.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Одавде из ове улице значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не види се, прикажите нам режија сад молим вас, почетак пуцњаве. Ако препознате нечије возило реците.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па не знам, све су то исти камиони, не знам ја сад ко је који камион возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у таквим камионима били?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Не, није овакав, није ни овај, они њушкари камиони, ово су пинц гауери 110, ово су друге. Е овакав камион сам ја возио. Е овакав 110, овакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 110?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Јесте, то још излази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел беше отворена церада или затворена?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Затворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затворена церада?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Затворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога од војника није било?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почетак пуцњаве нисмо видели. Само молим вас, јел ово ЦД 3 или 4, само да видим који је, ЦД 4. ЦД 3 нам пустите, првобитно што смо и рекли, добро, ЦД 3, лево, излазак колоне, то, ево погледајте то. Да ли може тон да се чује? Шта је са тоном? Нема уопште тона, добро, али. Он је рекао да је надамак раскрснице.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Ево, не види се од ове зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је дошао близу раскрснице, где сте?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па не види се, од ове зграде се не види, ту је поред зграде ове бор, ова на ћошку зграда ту је поред ње, ја сам за ову зграду отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не, рекли сте да сте дошли близу раскрснице?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па то је близу раскрснице, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел препознајете где би то било?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па препознајем, ево вратите назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не види се ту. Да вратимо, хоћете само вратити назад молим вас. Кажите када се заустави.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Ево заустави сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зауоставите сад.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Не, не помери још, ајде иди напред мало сад, иди напред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још мало вратите назад.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Вратите назад, није битно, има десет пута је приказала раскрсницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ме чује режија, још вратите назад.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Ево, устави сад, устави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зауоставите сада.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Устави сад, ево јел видите ову зграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Ево, ова зграда са лијеве стране, значи ево раскрснице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Поред ње је овде, не види се од ње, има бор, е ту сам ја стао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта има?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Бор, дрво бор. У Скојевској јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођите молим Вас да нам покажете, не можемо да, јел можете, пређите са ове стране и покажите нам где сте Ви.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Јел видите ову зграду, ево овде има дрво бор, па ту сам ја, ја сам за ову зграду овдје, ту сам ушо под прозор доле, где се убацује угаљ, у овој згради доле у подрум била «Патриотска лига», у тој згради, ево раскрснице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На самој раскрсници, ту сте били?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па то је ту ваљда, ја сам, ево мало као се назире овај бор, ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да покушамо да некако лоцирамо, то је ЦД број 3, јел тако.

Констатује се да сведок-оштећени на ЦД број 3, показује на самој раскрсници Брчанска Малта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Јест.

Зграду у коју је ушао и ближе објашњава да је близу те зграде,

одмах до те зграде.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Одмах то те зграде бор, јес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је возило било заустављено, јел тако?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Ту сам ја њега под бор ставио да сам заклоњен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на тој раскрсници видите возила горе?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па видим овде све гори, то је мени ту испред мене, значи гори одавде из ове улице, одавде дејствовало је возило које је оклопљено лимовима било, оно је одавде дејствовало овамо по нама, по колони, по овим возилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви то гледате како дејствује?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па ја подигнем се горе, дигнем, видим да дејствује, одавде возило овде било, из ове улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Јел има још неких питања? Оптужени да ли Ви имате неко питање? Немате. Ја да Вам кажем по закону морам да Вас питам да ли имате нешто да питате, да неку примедбу ставите, разумете, то су Ваша права, Ви можете у свако доба. Да ли Ви познајете окривљеног Јуришића, Илију Јуришића?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па окривљеног ја познам само са телевизије, гледао сам га на телевизији, а овако, после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После рата?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: После рата, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој телевизији сте га гледали?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па на ТК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим поводом?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Био је председник скупштине чини ми се, па сам гледао те сједнице и то, па сам то пратио, гледао, ето, тако сам га познавао, али нисам знао ни његову пријашњу функцију ни ко је био, ни шта је био, нисам познавао ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа. Добро да ли се придружујете кривичног гоњењу?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Чујте, онај ко је крив нек одговара, ја се томе придружујем, а сад да ли је Јуришић крив, да ли је овај, да ли је онај, ја у то не улазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ћете истаћи одштетни захтев, имате право на накнаду штете?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па ако имам право, кад се докаже

окривљени, нормално да ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас замолити да погледате списак настрадалих који ми имамо, кога препознате по имену и презимену и за кога сте чули да је том приликом настрадао, ја ћу Вас молити да нам заокружите. Реците.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Рекао је са телевизије познаје Илију Јуришића као председника општине, да ли га он зна да је био председник општине?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Не општине.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Него?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Председник скупштине.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Скупштине?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Ја.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Чије и које?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Тузланске горе.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам и схватила.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Колико се сећам да је он био председник скупштине, јест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Радићу, замолићу Вас да овај списак погледате у овој просторији где сте претходно били, само ми реците претходно које трошкове имате. Јел тражите трошкове доласка?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Који су то трошкови, 6.000,00 јел тако?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Јес, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел задовољавају ти трошкови Ваши?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Да.

Сведок-оштећени тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 6.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле погледајте и потпишите нам тај списак. Хоћемо да наставимо, јел можемо, хоћете паузу.

Хоћете позвати оштећену Петровић Госпу.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА *оштећене* ПЕТРОВИЋ ГОСПЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, сада сведок оштећена Петровић Госпа и Благојевић Борка.

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Могу ли сјести, ја не морем стајати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете. Госпођо Петровић добар дан. Јел се потписао, јесте.

Госпођо Петровић, хоћете нам рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Петровић Госпа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Кртова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: '47.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Милорад, отац Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Сад ја живим у Сачковицу, код Петрова Села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате неку ближу адресу?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Сад ја, живила сам у Сочковцу, сад ћу у октобру селит у Добој у стан, Добој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добој?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Је, Видовска број 7.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Домаћица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Домаћица.

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани у својству сведока-оштећене, дужни сте да нам говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког блиског изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу, ја бих Вас молила да прочитате текст заклетве.Имате овде испред себе и наглас прочитајте.

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Шта имам испред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покажите молим вас.

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: А то.Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од овога шта ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

Сведок-оштећена, упозорена, опоменута, заклета па изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Петровић, ко је Вама страдао?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Мој син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Син?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Син мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи како се он звао?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Петровић Бора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сретка-Боро?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците молим Вас колико је он имао година у то време?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Имао је двадесет прву годину, '71.годиште је, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 21.годину?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Јест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живео је са Вама у заједничком домаћинству?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Па само сам њега имала и ја, ето, нас двоје смо живјели сами, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули, како је настрадао?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Па нијесам одма ми нису хтјели рећ, иза јутра смо устали и он је мени се спремао некуд ми се спрема, ал неће ми да рекне куда иде. Куд ћеш сине? Доћ ћу мајко ја брзо. Да ти доручак направим? Мислила да ће доћ. Међутим ја сам цјели дан радила, у мене дјетета нема, кад друго јутро мени каже кона јеси ли ти ишта чула, нисам реко, ништа. Каже ће ти је Бора, реко отишо је ал још ми није дошо. Каже, па знаш да је отишо у Тузлу, у Тузлу горе, није ми реко. Е моја каже коно твој је Бора настрадао, Тузланска је колона настрадала. Ја сам почела јаукати и неће ми нико каже шта је, неће, неће, кога год питам доћ ће, доћ ће. Ја сам отишла горе опет кони каже она мени, нек каже знадеш неће твој Бора никад доћ, твој је Бора погинуо у Тузли. Ја сам заплакала, зајаукала послѣје, више нисам ништа. И дан данас нашли су ми сад скоро једну кост у и донијели ено тамо у

Бијељину у Пучинама је сахранита, и дан данас нико ми неће истину каже. Мога дјетета нема, шта да више вам причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се придружујете кривичном гоњењу, имате право и да истакнете одштетни захтев?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Па како да се не придружујем, па зар је изгубит једно једито дјете па да ја сад некога могу бранит, да га не кривим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право и на накнаду штете, то можете и касније у неком другом поступку.

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Нема везе, шта будем имала. Само да вам кажем једно једито имати, јер сам сад ко одсјечено дрво и да ја сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања да ли има? Нема, тужиоче. Изволите. Микрофон укључите. Сва ова питања по закону мора да се питају, да ли се придружујете кривичном гоњењу.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Да ли је син овог сведока-оштећене тог 15.маја био у саставу неке војске, да ли је он био униформисано лице, цивил, само то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то знате, да ли је Ваш син тада, тог дана, кад је био 15.маја у Тузли, да ли је био униформисано лице, да ли је био војник?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Војник, војник био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На одслужењу овог редовног војног рока?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Не, не, он је ишо са овијем да их ту извуче, он је одслужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Резервиста?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Ја, резервиста, ишо са овима, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Питања више нема, јел тако. Трошкови који су Ваши, хоћете нам одредити трошкове. 6.000,00 динара, јел тако, јел Вам подмирује то Ваше трошкове, по нашем извештају би то били, јел тако?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Па подмирује, колко год даднете.

Сведок-оштећена тражи трошкове.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку оштећеној 6.000,00 динара на име путних трошкова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо госпођо Петровић, можете ићи. Хоћете молим вас позвати Благојевић Борку.

Реците да се то сними, знате шта, све што је у судници мора да се регистује, разумете, да ли водимо истрагу то је нешто сасвим друго, суд је ту да у сваком моменту током поступка утврђује одређене чињенице. Наравно да нам је овде важно. Не можемо тако, Ви имате примедбу што приказујемо списак жртава?

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него? Е сад то реците сада.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: У овој фази поступка ми злоупотребљавамо сведоке-оштећене искључиво на захтев тужиоца, ако се сећате одбрана је била сагласна да се сви искази читају не би ли дошла до ситуације да се овај предмет мериторно одлучи на бази расположивих доказа, а на захтев тужиоца они се злоупотребљавају стварајући и илузију да сведоче у поступку против кривца а у ствари стављају се у позицију да Вам данас заокружују са списка наводно погинулих која су лица жива. Одбрана мора да Вам каже да неће да, не може да подноси да тужилаштво, односно да суд вршећи те послове за тужиоца буде потчињена државна институција тужилаштва. Тужилац злоупотребљава своју позицију у овом предмету. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумем Вас господине Протићу, не схватамо тако да се то злоупотребљава у сваком случају мислим да је врло корисно и да је потребно приказати овај списак лишених живота, јесте ли видели да смо били у ситуацији да нам је један сведок рекао за једно лице да је жив.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Молим Вас председнице, суд није потчињена институција тужилашству, суд је дужан да донесе своју одлуку у складу са доказима која му пружају тужилаштво а суд није надлежан да даје доказе тужиоцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам, нећемо сад пред сведоком.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: А ви управо то радите, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Добар дан.

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете рећи Ваше пуно име и презиме?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Благојевић Борка.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА оштећене БЛАГОЈЕВИЋ БОРКЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Благојевић, хоћете рећи када сте рођени, које године, где сте рођени и име оца?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Благојевић Борка, име оца Ђорђо, рођена 04.01.1968.године, у Порјечини, раније Општина Грачаница а сада Петрово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Бачки Грачац-Оџаци, Војводина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Завршила сам школу за КВ кројач мушке одјеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Благојевић Ви сте позвани у својству сведока-оштећене, као оштећена дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу.

Ја бих Вас замолила да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас, наглас.

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Реците молим Вас јел Вама неко страдао приликом извлачења колоне из Тузле?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Супруг Благојевић Симе Војо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Благојевић Симе Војо?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јесте ли ви живели у заједничком домаћинству, јел тако?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Да, били смо вјенчани и имамо две ћерке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Две ћерке?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он радио у то време?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Био је незапослен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се издржавли?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Надница, од данас до сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли истичете имовинско правни захтев, имате право, имате право на накнаду штете и да ли се придружујете кривичном гоњењу?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Да, придружујем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате питања. Изволите тужиоче питања? Изволите.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Ја бих само приупитао госпођу да ли познаје мене?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Хвала. Друго питање, зашто и на основу чега доводите у везу мене са Вашом трагедијом?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Ја у овом свему не могу да кажем да сам чула за име Илија Јуришића, али сам чула за име Селим, мислим да се зове, Бешлагић господин. Желим да се истјера правда, ко је то наредио да се то тако уради. Мени није битно да се осуди ни Илија Јуришић, ни Селим Бешлагић, ни било ко, него да се само сазна ко је и да он одговара за то што је починио.

ОПТ.ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Хвала госпођо, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо можете ићи, само мало, трошкови, изволите.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Будући на овај став коректан људски, ове сведокиње-оштећене, ја је молим, односно ја молим веће да је задржи врло кратко у судници, јер ће одбрана дати предлог да се у допуну доказног поступка данас изведе доказ из кога ће она видети ко је кривац, евентуални кривац за несрећу њеног мужа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас ће се извести доказ?

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Данас, данас ћемо дати предлог, јер сте Ви у поседу тог доказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Госпођо Благојевић, Ви ћете сачекати у просторији где сте били до сада.

Направићемо паузу, али пре него што одете, само бих Вас питала за трошкове. Ви тражите јел тако трошкове?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле долазите?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Оцаци, Војводина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то трошкови, по нашем извештају 4.500,00.

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Близу 4.000,00 ми за карту треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок оштећена тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Ислатити сведоку оштећеној трошкове у износу од 4.500,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало молим Вас, сведоци остали су ту, јел тако, добро. Да ли хоћете да направимо паузу или да видимо. Немамо више сведока, али знате у ком смислу, Вукојевић Зоран нам је доставио заокружен списак, па бих ја мало прокоментарисала са њим да видимо које су то. Реците.

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Само да још нешто кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Што овај господин каже да се врши притисак, на нас не треба нико да врши притисак, ми знамо ко су наши погинули, рецимо ја знам из мог села ко је у тој колони погинуо, Зоран зна из његовог села и тако, чули смо, село, сусједно село и тако, сви смо ми, знамо ко је отприлике чули смо, чули смо ко је био у тој колони, можда неки наш пријатељ, можда нека родбина наша или тако и ми знамо ко су ти, рецимо тај Зоран Вукојевић што је заокруживао те људе, он сигурно те људе познаје, сигурно, не треба на њега нико притисак да врши да он заокружи те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том случају, ја ћу Вас молити да и Ви погледате овај списак који ми имамо и да заокружите људе које знате да су том приликом настрадали па ћемо Вас позвати.

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Има још нешто, има људи који нису били ни рањени ни ништа, али су једноставно били у тој колони и извукли су се живи, ми знамо исто за понеког и од тих људи који су дошли живи из те колоне изашли, нит су рањени нит су ништа, једноставно су били учесници, били су у томе свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо, сачекаћете још мало у овој просторији. Изволите предлог.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Одбрана моли суд да уколико је то могуће, технички је могуће, данас изведе доказе које, један од доказа који смо добили од јавног тужилаштва, а то је доказ на компакт диску број 10 К-055-ТК, и то је снимак у трајању од 2 сата 45 минута, али део снимка који је тужилац ставио у поднаслову «о издатом наређењу», то је управо наређење на колону, напада наводног на колону и определио га, тачно га је определио на 56 минута 25 секунди, до 58 минута 05 секунди. Дакле минут ипо, два. Јер ћете изводећи тај доказ сви ћемо видети како је дошло до реакције Илије Јуришића, односно до преношења и добићемо најзад одговор на питање да ли је он пренео нечије наређење или је он издао наређење и што је најважније, добићемо одговор на два питања, како је гласио текст наређења и ко је признао да је издао то наређење, и када тај доказ данас изведемо ми имамо одговор на основно питање да ли Илија Јуришић је икада давао, овде рекао нешто изван онога што није истина, истина је нешто што тужилац зна, што је злоупотребио скривајући тај доказ из посуда суда и формулисао некакве радње мог брањеника на начин за који нема ни један доказ. Нека тужба напише да је наредба на ватру ватром, и ми ћемо одмах вам све признати, дакле признаћемо да смо рекли пренели наређење на ватру ватром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо, да ли хоћете Ви нешто да се изјасните?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја једино могу да констатујем да мој колега бранилац није коректан, не понаша се према правилима Законика о кривичном поступку које бранилац у поступку има, не знам шта друго да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, направимо паузу.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од 15 минута ради одмора.

Настављено након паузе ради одмора у 12,20 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати сведока Радића. Добили смо овај списак заокружених, па би питала сведоке везано за одређена лица која су заокружили а за које ми немамо ништа да су настрадали. Изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не знам да ли сте донели одлуку по предлогу за извођење овог доказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, погледаћемо.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Онда бих Вас молио да не отпустите сведоке, јер сведоци имају, нарочито што су оштећени имају право да седе у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако буду желели да седе немамо ништа против.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја бих волео да остану ту и да чују и виде тај доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно ако буду они изразили жељу могу да седе, наравно нико им не брани, слободно. Господине Радићу позвала сам Вас само да Вас питам, Ви сте имали, добили сте овај списак лишених живота?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лица која су настрадала у овој колони, заокружили сте нека имена, па бих Вас само питала за два. Ђурановић Саве Роберт, шта знате о том лицу, кад је он настрадао, да ли сте видели кад је настрадао?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Тада, тада, нисам видио али је тад настрадао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отку Вама то сазнање да је он настрадао том приликом?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па зато што је погинуо човек тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погинуо је?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Па ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате икога од његове ближе фамилије?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Нема, помрли су, нема никога више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никога он?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле је?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Он је горе Комари село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Село Комари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комарк?

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Комари.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колмари?
СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Комари.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту му је било последње пребивалиште?
СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи никог од ближе родбине нема?
СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Нема, нема.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је он погинуо одмах тад, тог дана или после?
СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Тог дана, тог дана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана сте чули?
СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Тог дана је погинуо он, ја сам чуо након, кад смо изашли, кад сам ја изашо чуо сам да је погинуо тога дана.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И питала бих Вас за Мркоњић Стојана?
СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Тај дан погинуо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га познавали?
СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Знам и где је погинуо, био је с моје лијеве стране између зграда, видео сам како јауче, с моје лијеве стране тамо, он је искочио из камиона и побјего за зграду и ту је, много је јауко, био је тешко рањен и ту је и умро.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате јел он има неког од ближе родбине?
СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Има.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?
СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Има жену, има синове, има.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како можемо да дођемо до њих, одакле су?
СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Једино, не знам, али Вам могу дат, из Сижја су они.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из?
СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Сижја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сижја?
СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Јел му тамо и супруга и деца живе?
СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Супруга, син му један живи у Добоју а један син и супруга живе у кући тој породичној.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас молити да доставите.
СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Ја не знам број, али једино има доле мој број телефона, па ја могу, да ме назову за пар дана па ћу ја обавјестит.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нас обавестите онда.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Узећу број телефона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам можете ићи.

СВЕДОК ОШТ.СЛОБОДАН РАДИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати Благојевић Борку. Госпођо Благојевић.

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим Вас да нам кажете Гогановић Жарка Крсто, јесте ли Ви познавали?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он има неког од ближе родбине?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Како мислите од ближе родбине. У колони?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он настрадао у овој колони?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Кад сте Ви чули да је он настрадао?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: После те колоне, кад сам прикупљала податке, пошто је мој супруг вођен као нестао све до краја априла, почетак маја прошле године, кад ми је Међународни црвени крст доставио податке да су пронађене три кости од мог мужа. Цијело вријеме ја сам што год сам чула у вези те колоне, и што сам била у могућности провјеравала, да ли лично да дођем код човека и да га питам, да ли телефоном, углавном сам провјеравала све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кога он има од родбине, мајку, оца, не знам, јел он био ожењен?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам кога је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате да је баш он страдао. Тако, том приликом сте чули.

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Па приликом тог истраживања за свог мужа тако сам сазнавала и за те људе, неке људе не знам по имену, знам по надимку, али сад доле, са овим, питала сам за те људе па су ми они рекли њихова имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог лично нисте познавали Гогановић Крсто?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Да ли знате макар да нам дате ближе податке одакле је?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Гогановић, ја мислим да је из Кртове или из Сижја доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јосиповић Крсте Младен, да ли сте њега познавали?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: То је Пањик, или Општина је Пањик а он је из Мичијевића, Младен, има оца, били смо заједно на идентификацији у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми немамо за њега ништа, зато Вас питамо. Отац је жив?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: А сад не знам да ли је жив, то је било '92., на '93., ми смо долазили у Београд на ВМА на идентификацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви дошли заједно са његовим оцем?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крстом?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Да. Имам и списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је том приликом га идентификовао.

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Имам и списак. Не, није. Имам и списак доле свих тих људи који су били заједно самном на идентификацију тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је тај списак овде.

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Доле, у овој првој канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас молила да оставите, ако можете да фотокопирамо па ћете Ви, само фотокопију да узмемо.

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Може, имам исто. Може, имам исто и то од Међународног црвеног крста што су ми дали, слике од те три кости мог мужа, и то исто имам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи за њега нисте сигурни, мислите да је имао само оца?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам да ли је жив. Оца знам сигурно да је имао и мислим да је био једино дијете у оца, мислим да је био једино дијете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Михајловић Радована Зоран, да ли сте га познавали?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Не. И за њега сам чула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, чули сте за њега?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Да, и за њега сам чула да је био у тој колони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Па од комшија тако, јер ту су Кртова, Порјечина гдје сам ја живила и Кртова, има Кртова 1 и Кртова 2, то су сусједна села, а знате како је то, то су мања села па чује се, познаје

се и све, али ја се иначе слабо крећем, било гдје да сам ја не волим да се крећем, да пуно људи упознајем, познајем само онај круг који ми потребан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, шта знате одакле је он тачно, мислите или из Кртова или?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Мислим да је из Кртове. Михајловић, јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Михајловић Радована Зоран?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Михајловић, то је Сижје, највероватније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сижје?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате неког од ближих његових?

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Добро, то би све, хвала Вам.

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: То да оставим доле код Славице, је ли, списак тих што су били самном на идентификацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, можете, оставите доле.

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: Хоћу и ове примјерке од Међународног црвеног крста што су ми рекли за кости и то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате то.

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: То не морам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не морате.

СВЕДОК ОШТ.БОРКА БЛАГОЈЕВИЋ: То је све, јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све. Ви можете и да останете у судници ако желите, како хоћете. Добро, хвала. Петровић Госпу молим вас позовите. Госпођо Петровић, хоћете ми рећи молим Вас, Вукојевић Анђелка Саво, ко је то?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Овога Зорана брат, овога Зорана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то сада, да, да. Ја ћу Вас замолити да ипак сачекате још једно пет минута, позаћемо другог сведока, нисмо обележили све са овог списка шта бих Вас питала која су лица настрадала, за неке имамо доказе, за неке немамо, знате. Па ћу Вас позвати за пет минута, сачекајте молим Вас. Јел можете да седите овде, јел Вам не претставља проблем да седнете ту? Можете, седите где Вам одговара. Вукојевић Зорана позовите. Господине Вукојевићу, Божић Данила Мирослав, да ли сте га познавали лично?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па нисам га лично познавао, али сам чуо после те колоне да је он погинуо, а нисам га лично познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате одакле је и да ли знате да ли има неку ближу родбину?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па не знам за ближу родбину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте запамтили баш њега?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па то сам чуо после кад се сабирали подаци да је и он уведен међу мртве. Годановић Жарка Крсто?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Крсто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли га познајете лично?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: То је из Сижја, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Сижја?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Сижја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја Вас питам, Ви сте га обележили.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Из Сижја, познајем, јесте из Сижја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците којом приликом сте дознали да је он настрадао?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па њега сам видио у касарну је био самном, у касарну сам га видио, е сад нисам био близу њега, него исто се касније то чуло по причи да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се чуло по причи јел?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли знате некога од његове ближе родбине?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Не знате ни кога има, ништа, ни одакле?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел из Сижја?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па из Сижја, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Добро, Ђурановић Роберт?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Њега лично познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете, јесте ли га видели том приликом у касарни?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Јесам га видео у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где, да ли сте видели кад је настрадао или сте чули?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Нисам видио кад је настрадао него је кроз седам дана он је сахрањен исто са мојим братом. Имао родитеље живе, оца и мајку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је он, како да дођемо до родитеља?
СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Са Пањика.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?
СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Пањик.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пањик?
СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има живе родитеље, јел тако?
СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Има обоје, Саво отац и, у Модричи, Дервенти ту су негде родитељи, има обоје живи су му родитељи, горе је сахрањен на Пањику, на гробљу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А родитељи кажете живе где?
СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Не знам тачно да ли су у Модричи или.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Бијељини, ту су они негде.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јосиповић Младен, Крсте Младен?
СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га познавали?
СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Јесам, с Пањика је он, родитељи су му у Добоју, обоје су му живи родитељи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неку ближу адресу?
СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па не знам баш адресу, али знам да су тачно у Добоју.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Добоју?
СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крста отац, јел тако, жив?
СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели том приликом у касарни?
СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: У касарни, јесам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте чули да је и он настрадао?
СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па то сам чуо кад сам изашо из Тузле, након два мјесеца, нисам ништа знао док сам био у Тузли, док сам та два мјесеца био нисам ништа знао ко је настрадао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него касније?
СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Само сам што смо били заједно, ти рањени било нас је тридесет и један, или је тридесет, тако нешто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Модравковић Радован Трипуна, Радован, јесте ли га познавали?
СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да и тог сам познавао, тог

Радована.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лично?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте га у касарни?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да, млади војник јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам, Ви сте га обележили као лице које је том приликом настрадало.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да, да. Млади војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Он је из Грачанице родом, а живи сад у Бијељини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко живи отац?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: И он и родитељи, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, Модраковић Трипун Радован, Модраковић Радован јел он жив?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: У ствари Модраковић Радован, није, то је тај, ја сам замјенуо, има њих јел Крстић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има и Радивоје, Модраковић Радивоје.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Радивоје је, тај је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обележили сте као лице које је настрадало Модраковић Трипуна Радован, зато Вас питам?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Мртав, мртав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он јесте?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да. Ја мислим да је то тај, он је ишо са нама на ту размену што сам ја пре причао па је умро, ја мислим да је то тај, има њи ти Радована два, три, ту колико их има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има, Модраковић Радивоје и Модраковић Радомир.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, који је од њих тројице, Ви сте обележили Модраковић Трипуна Радован, да ли са сигурношћу можете да тврдите да је он страдао или не? Пошто има три Модраковића и сами кажете има три.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да, да, три, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само са сигурношћу што можете да потврдите.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Знам да је један тај настрадао, а сад не могу се баш сјетити сигурно који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи неко од ових Модраковића?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су они?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да ли Црвено Блато код Тузле горе, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Он се изјаснио сада да је један од тих Модраковића ишао са њим на размену па је умро?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Ја мислим да је то тај, а има још један Крстић у ствари Радован, па сам и њих замјенио, што му пуцао на уста, па му метак изашо на врат, па сам њих мјењао, Радован, Радомир, како ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А с ким сте од Модраковића? То мислите да сте заменили?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Протићу искључиво без микрофона се обраћате.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Све је у реду. Лице које је преминуло а које је са њим ишло на размену па одатле има тај податак, да ли зна од чега је преминуло. То је прво питање и друго питање, од тог 15.маја до дана када је сведок заједно са тим сада покојним размјењен, колико је дана прошло?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па он је у ту задњу размјену он је ишо са нама у ковчегу том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, ко?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Е сад сам ја ту помјешао тих Крстићи и Радомир, Радован, то сам, не могу се баш сјетити, ипак је то '92., а сада 2008.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После колико дана је то било?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: После 15.маја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После 15.маја?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Па ето, ми смо два мјесеца били горе, е сад не могу баш тачно знат прецизност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То негде у јулу, јел тако? Добро.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Али знам да је ишо три пута са нама у размену, четврту није ишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мркоњић Стојан?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Стојан из Сижја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Сижја?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га лично познавали?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели том приликом?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Нисам га видио али сам га познавао и чуо сам исто да је и он погинуо тај Мркоњић тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он има некога од ближе родбине?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Има два сина а за супругу не знам, један му је син у Добоју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Знам му надимак Жуна, надимак, а не знам му имена тачно, а овом другом му брату Боро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мркоњић Боро?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То му је рођени брат?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: То му је син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Син, добро.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Тог Стојана што је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли знате како се његов отац звао?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Тог Боре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мркоњић Стојана?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Како му се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како му се отац звао да ли знате?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: А не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. Тодоровић Душана Драган?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли и њега познавали?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Јесам, он је из Кртове, он ми је био иза леђа са камионом њега сам видио мртва, њега је погодило у срце ја мислим директно, и он је био мртав а био му је брат Тодоровић Зоран исто у тој колони и видио сам кад му је пришо, милово га, мртав је био тај Тодоровић и он се води међу мртвима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тодоровић Драган, води се међу мртвима?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате јел има још неког од ближе родбине?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Има брата, два брата и родитеље обоје имају, живи, они су у Кртови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За кога знате да нам кажете где се налазе?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: У Кртови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Кртови?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И родитељи и браћа?

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Не родитељи су у Кртови, један је брат тамо у Бијељини, Јањари ја мислим, или је Јања или је Јањари, а један му је брат у Суботици. Зоран је у Суботици а Славко је у Бијељини, дал је Јањари или је Јања, ту је негдје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам лепо. Можете да седнете ако желите овде.

СВЕДОК ОШТ.ЗОРАН ВУКОЈЕВИЋ: Овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете. Госпођо Петровић, ево сад бих Вам поставила питање. Годановић Крста, јесте ли га познавали?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Богдановић Крста?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жарка Крсто?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Из Сижја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Сижја?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули за њега?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Па он је добавит, он је сахрањен у Сижје на гробљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел познајете оца његовог?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Па познајем, ал отац му је давно умро, Жарко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је отац?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Отац му је давно умро, Жарко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Умро, а кога има живог?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Па има жену, али не знам сад, у избјеглиштву, то се сви разбјегли, ђе се сад жена налази, да ли се вратила у Сижје, да ли није, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Па ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђурановић Саве Роберт?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Ја знам, има оца и матер живи у Модричи, живи Саво и Гопа, тога Роберта отац и матера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Михајловић Радована Зоран?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Знам, из Ступара исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ступара?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Јесте, Зоран и још један, како је томе другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Михајловић Радована Милан?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Ја то су два близанца, сахранили смо у Ступарима, добавити су заклани су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, чекајте, како су близанци, овај је Михајловић Радована Зоран. А, добро, добро, ја нисам добро видела, Радован.

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Близанци су, они су добавити два близанца заклана испод врата ножом, сахранили су у Ступаре у гробље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Мркоњић Стојан?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: То је Сижје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Сижја?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Е.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он има исто кога живог?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Па ја мислим да има супругу живу, да ли се вратила у Сижје, мислим да је се вратила у Сижје, опет баш нисам сигурна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Негић Драган?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Е, нисам позната, из Сижја је, али нешто нисам позната шта је ш'њиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и он је из Сижја?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али обележили сте га, да знате да је и он страдао?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Знам да је из Сижја и страдао је, али не знам је ли добавит или је изгорио, знаш, пошто знам Тубић Јеленко да је изгорио као и мој син, знам ове, знаш, али нешто за њега баш нисам сигурна да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате његову фамилију кога има од ближих?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Ја мислим да су и они избјегли да не живе у Сижју, не знам гдје су избегли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тодоровић Душана Драган?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Ја то ти је Кртова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кртова?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате за њега?

СВЕДОК ОШТ.ГОСПА ПЕТРОВИЋ: Па сахранил је, има оца и матер у Кртову живи, Душан и Дана, има брата Славко у Јањи, има брата Зорана у Суботици, живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то би било све, можете сести ако желите

овде.

Ја бих молила режију да нам на мониторе прикаже диск број 10, који носи ознаку К-055-ТК и то од 56.25 до 58.05.

Добро, хвала лепо, режија хвала. Ето, ваш предлог је уважен, приказали смо, у сваком случају би ми приказали све ово што смо добили од стране тужилаштва, од стране тужилаштва смо ово добили, колега, значи нема никаква инсинуације да тужилаштво није доставило доказе којима располаже, знате.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Докази које је предложило тужилаштво а ово је један од тих, јел, су прибављени од стране безбедности, органа безбедности српских власти, или у Републици Србији, или у Републици Српској, према томе од почетка овога кривичног поступка, специјално Тужилаштво за ратне злочине има овај доказ из кога се тачно види ко је шта коме наредио и ко је какво наређење извршавао. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још неко нешто да дода? Изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Овако, ја ћу на крају ових пар реченица које ћу рећи имати конкретан предлог, а хтео бих да ми пружите прилику да дам неки коментар овога што смо до сада видели, односно шта се до сада дешавало у судници. Ми заиста не можемо као одбрана да утичемо на ток овог поступка, односно редослед извођења одређених радњи, односно извођења одређених доказа, ми смо на почетку овог поступка дали свој предлог, у крајњој линији дали своју сагласност да ови људи који пролазе у задње време, задњих неколико расправних дана кроз судницу се не малтретирају, не да их малтретира суд, него једноставно проблем је и физичке и психичке природе да људи дођу овде, да испричају оно што знају, јер у крајњој линији Илија Јуришић, односно ми као његови браниоци апсолутно од почетка не оспоравамо сву несрећу коју су они приликом тих дешавања 15.маја 1992.године доживели и остајемо у сваком случају и даље код тога. А оно што је врло значајно то је да смо ми од почетка овог кривичног поступка још у току истраге управо доставили, до душе писмене доказе који су на крају потврђени овим што је колега тужилац након годину и кусур дана од почетка кривичног поступка дао. Наиме, ми смо приложили новинске чланке у коме Мехмед Бајрић или Меша Бајрић, како се зове, конкретно говори ово што је сад уживо у камеру рекао. Овај интервју ако сам успео да пратим је из 2006.године, дакле пре него што је Илија Јуришић и ухапшен, и пре него што је он имао сазнања да је и он предмет вођења кривичног поступка, односно припремних радњи за покретање кривичног поступка који води специјално тужилаштво у Босни и

Херцеговини.

Меша Бајрић овде конкретно говори о наређењу које је на врло волшебан начин изокренуто, преокренуто, протумачено или не знам какав би израз употребио да се колега тужилац не нађе увређеним а у чињеничном опису ове оптужнице. Сви ми који учествујемо у овим поступцима укључујући суд, тужилаштво и нас браниоце, на неки начин имамо едукацију од света. У свету који врши едукацију наших органа кривичног прогона и нас као бранилаца, појава оваквог доказа какав нам је тужилац предао, односно презентовао а Ви га сад извели, значило би само једно, да ово веће истог тренутка што на западу кажу поништи суђење а овде би могли рећи да закључи доказни поступак. Дакле, овај доказ који је сад изведен апсолутно потврђује да је одбрана Илије Јурушића у свему истинита, односно да не спори догађај као догађај али оспорава да је издао било какву наредбу а нарочито не онакву какву је описао тужилац да је издао наређење да се отвори ватра по средишту колоне и да се пуца по медицинским односно колима војног санитета и да приликом тога задња реченица, задња реч се убију одређени број припадника војног санитета. А, зашто сад ово уопште говорим, као увод за предлог јер убеђен сам да ово веће неће овог тренутка прекинути доказни поступак, али је апсолутно јасно да би имао апсолутно право ово веће и апсолутну могућност а закон му то свакако дозвољава, да одлучи о притвору против Илије Јуришића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дозволите ми још само једно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Увидом у спис предмета као и нека сазнања која имам са терена ми видимо да ово веће чини напоре и друге природе, дакле не само оно што се овде донесе као решење о извођењу доказа, дакле да се прикупљају некаква обавештења са терена, ми апсолутно немамо ништа против тога, јер смо сигурни да ће свака информација која дође са терена, сваки доказ који буде прибављен на тај начин потврђивати само једно, а то је да Илија Јуришић седи овде апсолутно невин, односно да нема никакве везе са овим што му је тужилаштво ставило на терет. Дакле, ја за почетак, први предлог је да се укине притвор, јер апсолутно нема никакав разлог да он и даље остане у притвору. Друго, његова држава, то је држава чији је држављанин, је нашој држави преко Министарства правде а Министарство правде, имамо информацију, је тај акт, односно иницијативу проследила овом већу, нуди гаранцију било какву, дакле ону коју затраже органи Србије,

гаранцију да ће Илија Јуришић у случају пуштања на слободу апсолутно се на сваки позив суда одазивати, односно да ће кад год буде потребан на суду ставити се на располагање и да ће држава његова стајати иза тога да он буде присутан, поред овога, Илија Јуришић лично и његова породица им и као браниоци, нудимо гаранцију да он не иде из Србије, да он остаје овде. Према томе, укидање притвора по том основу, односно замена мере обезбеђења присуства окривљеног неком другом мером, коју год суд одреди, односно коју прихвати, ми нудимо све од јемства до забране напуштања боравишта, до забране, односно обавезе јављања полицији, суду, било коме, све, дакле, апсолутно би прихватили сваки вид тражене гаранције да он и даље учествује у овом поступку, а трећи предлог је да ако у наставку поступка идемо и даље са саслушањем сведока, што је свакако оно што нам претстоји, да ти сведоци буду они који имају сазнања о овом што је тужилац ставио на терен у оном првом делу, јер ми не споримо последицу, ми овог тренутка, односно задњих не знам колико расправних дана расправљамо о последици. Молим Вас у име одбране у име Илије Јуришића да кренемо на расправљање о узроку. Дакле, имамо испред себе низ сведока који су саслушавани, који су припадници ЈНА, официри, који су учествовали у процесу преговора, који су учествовали у извлачењу тих колона, у крајњој линији који су учествовали након тога у извлачењу војника који су били заробљени у Тузли. Дакле, они могу имати непосредна сазнања у крајњој линији и о томе које је место и улога Илије Јуришића уопште у неким органима власти у Тузли тог дана. Дакле, први предлог је укидање притвора без икаквог ограничења, други предлог је замена мере притвора неком другом мером уз гаранцију државе и породице и нас као његових бранилаца, и наравно треће је да у наставку доказног поступка се окренемо сведоцима који имају сазнања о догађају. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Пре него што се тужилац изјасни везано за овај притов. Господине Вукојевићу, да ли сте Ви можда нешто желели да прокоментаришете након што сте видели овај снимак на мониторима? Ако имате само шта да прокоментаришете. Нема, добро, хвала лепо. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оппростите. Ја као правник који је ето у свом животу применио Законик о кривичном поступку, процесни закон који је донела наша држава и важи све ово време, као и вероватно и пре мене, а и после мене, могу да разумем маркентишки наступ колеге браниоца, у том смислу што плегира да се у нашем поступку, односно поступку који суди пред овим судом примењује неко друго право које дакле овде не

важи, јер оно би вероватно одбрани олакшало положај, али ја не разумем да колега износи неке тврдње које не стоје у оптужници. Дакле у оптужници не стоји и не пише, то могу сви да виде, јел, да је издао наредбу Илија Јуришић да се убију, како каже колега бранилац. То је што се тиче тог општег дела, а што се тиче притвора мислим да разлози не стоје за укидање притвора, и нема разлога за замену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Веће ће се повући на једно пет минута, не морате да излазите.

Хвала.

Претходно само да констатујемо да бранилац оптуженог Илије Јуришића, адвокат Ђорђе Дозет, предлаже да се према оптуженом укине притвор.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца адвоката Ђорђа Дозета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С тим што бих ја само напоменула, одбијен је предлог из разлога што и даље стоје разлози због којих је притвор и одређен. Везано за ове гаранције, ја морам да Вас упозорим на то, да, што ја мислим да ви врло добро знате, да гаранције које једна држава даје другој држави а у вези обезбеђења присуства окривљеног, односно оптуженог у току кривичног поступка, ни једном законском одредбом ЗКП-а, није предвиђена, према томе ни у ком случају не можемо одлучивати у том смислу.

Ја бих вам само издиктирала термине предвиђене за октобар месец.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, а следећи заказује за:

09. и 10.октобар 2008.године, са почетком у 09.30 часова, иста судница, судница број 4.

О распореду саслушања сведока у назначене термине бићете накнадно обавештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било све.

Записничар

Председник већа-судија

ВРЗ 03381